

Medlem ved jo meget godt, at i det fremfattede Lovforslag om Fattigvæsenet er der Forslag i den Retning, der aaa ud paa at fyldestgjøre det, det ærede Medlem ønsker, og jeg tror i alt Fald, at Bestemmelsen der netop er paa sin Plads og ikke vilde være det paa dette Lovforslag. Iøvrigt gaar det ærede Medlems Hovedønsker ud paa, at Statskassen skal overtage hele Byrden, men deri forekommer det mig, at det ærede Medlem har ganske Ret. Nu opkaster man ikke det Spørgsmaal mere, om det overhovedet er rigtigt eller i alt Fald nødvendigt, at Statskassen træder til paa Sygekasse-loven, og om der ikke er andre sociale Formaal af større Betydning og vanskeligere at løse, hvor Statskassen egentlig skulde med. Saaledes stod Sagen oprindelig; det vil jeg dog tillade mig at gjentakke i Grindringen. Jeg tror ikke, at man i noget andet Land, hvor man har faaet en Sygekasseordning, som Lovgivningen og Administrationen have medvirket til, egentlig er gaaet til Bidrag fra Statskassen. Jeg tror, at det er første Gang, at der er gjort Noget i denne Retning. Man er her gaaet noget videre end til det, som Forslaget indeholdt, da det blev forelagt af Regjeringen, men iøvrigt videre paa det samme Princip. Thi jeg erkjender ikke Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem sagde, at der nu ikke længer er en principiel Forskjel mellem det ærede Medlems Anskuelse og Andres. Dette er efter min Opfattelse urigtigt.

Jeg skal ikke udtale mig om andre Ændringsforslag end et enkelt mere bethdeligt, nemlig Nr. 2 til § 9. Samtlige øvrige Ændringsforslag skal jeg ikke komme ind paa. Den ærede Ordfører har jo gennemgaaet dem med saa megen Omhu og forklaret deres Betydning og viist, hvorledes de dels ere nødvendige Supplementer og dels Forbedringer, og jeg kan ganske henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har sagt i den Retning. I det jeg altsaa anbefaler dem, indskrænker jeg mig til at omtale Ændringsforslaget under Nr. 2 og det dertil af den ærede Ordfører stillede Ænderingsforslag om, at et enkelt Ord „forlods“ skal udgaa. I Ænderingsforslaget Nr. 2 betragter jeg det som Hovedbestemmelsen, at disse Udgifter skulle, naar der ved Lov paalægges en Skat eller en forhøjet Stat af Brændevinsbrænding, forlods afholdes af det, der indkommer ved en saadan Stat. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem (Th. Nielsen) i, at det er Noget, man ikke skulde kunne vente at sætte igjennem; thi det forekommer mig saa fornuftigt at ud-

rede Beløbet af denne Stat og netop til Sygekasserne, fordi der foranlediges saa mange Ulykker, navnlig i Retning af Sygdom, mere eller mindre permanent, ved uuaadelig Nydelse af Spiritus og bairisk Al, og jeg tror ikke, det vil kunne negtes, at en Stat vil ganske sikkert kunne ramme haardt til dem, der nyde for Meget af disse Varer. Det forekommer mig, at det er smukt og hensigtsmæssigt at beskaffe dem til Fordel for Sygekasserne. Altsaa, jeg fastholder stadig min Mening og har ingen Tvivl om, at man ved nærmere Undersøgelse og Overveielse, om ikke nu, saa senere, vil komme til en saadan Stat, og jeg haaber ganske vist ogsaa, at man vil komme til Erkjendelse af, at Midlerne til dette Formaal passende kunne udredes af denne Stat. Jeg betragter det altsaa som Hovedbestemmelsen, at Udredelsen skal ske af denne Stat, og jeg betragter det Øvrige, der er foreslaaet her, som en mere subsidier Bestemmelse; imidlertid maa den naturligtvis gjælde indtil videre. Medens jeg udtaler mig om dette særlige Punkt, om Skatten og den forhøjede Brændevinsstat, skal jeg tillige nævne min Opfattelse af det af den ærede Ordfører stillede Ænderingsforslag, at Ordet „forlods“ skal udgaa. Naar jeg i Kortheit skal sige, hvilken Betydning dette Forslag har, forekommer det mig at være denne, at hvis man lader Ordet „forlods“ staa og vedtager Forslaget, som det oprindelig var stillet af Udvalget, er Sagen dermed afgjort, saa maa Bestemmelsen føres ind paa Loven om Al- og Brændevinsstat; den bliver der at tage til Efterretning og maa tages saaledes, som den er vedtaget her. Hvis man derimod udsletter Ordet „forlods“, bestemmer man vel, at der skal udredes Midler af Udbyttet af denne nævnte forventede Betsatning til Sygekasserne; men man overlader Loven om Al og Brændevin Bestemmelserne af, om ikke i hvilket Omfang, saa paa hvilken Maade de skulle udredes. Altsaa den ærede Ordførers Udtalelser, at det i saa Fald egentlig er paa en anden Lov, at Afgjørelsen i Realiteten skal finde Sted, finder jeg rigtig, og jeg skal derfor anbefale at stemme for det af den ærede Ordfører stillede Ænderingsforslag om at Ordet „forlods“ udgaaer. — Jeg kommer saa til det, som jeg betegner som det mere subsidier, Bestemmelsen om, at der til hver enkelt anerkjendt Sygekasse skal udredes for hvert Aar af det Offentlige dels et Tilskud, som svarer til Fjerbedelen af Sygekassernes samlede Medlemsbidrag i det paagældende Aar, dels et Tilskud af 1½ Kr. pr. Medlem efter Kassens Medlemsantal